

## οχτρός

**οχτρός, ο**, ουσ. [<αρχ. ἐχθρός], βλ. λ. [εχθρός](#). (Λαϊκό τραγούδι: αχώριστα συντροφία μας η κάμα και η τσίκα, τόνα σκοτώνει τον **οχτρό** και τ' άλλο τρώει την πίκρα)·

- το μαχαίρι για τους οχτρούς κι η ψωλή για τους δικούς, βλ. λ. [ψωλή](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας